

KOMMUNALAFDELINGEN

Til samtlige tilsynsråd

Dato: **24 AUG. 1998**
Kontor: 2. kommunekontor
J. nr.: 1998/11002-1
Sagsbeh.: fga
Fil-navn: fga/hyrdekonkur
+ bilag

Den 1. januar 1998 trådte den ny konkurrencelov i kraft, jf. lov nr. 384 af 10. juni 1997.

Med den ny lov er det konkurrenceretlige system i Danmark ændret fra et kontrolprincip til et forbudsprincip. Loven indeholder således et generelt forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler og et forbud mod misbrug af dominerende stilling. Loven har på denne måde til formål at fremme en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse gennem virksom konkurrence.

Den ny konkurrencelov omfatter enhver form for erhvervsvirksomhed, jf. lovens § 2, stk. 1. Dette indebærer en ligestilling af privat erhvervsvirksomhed med enhver offentlig virksomhed, der efter loven er omfattet af begrebet erhvervsvirksomhed, herunder således også enhver form for erhvervsvirksomhed, der udøves af kommuner, amtskommuner og kommunale fællesskaber.

Konkurrencerådet påser overholdelsen af konkurrenceloven og de forskrifter, der er udstedt i medfør heraf, jf. bestemmelsen i lovens § 14, hvoraf fremgår, at Konkurrencerådet kan behandle sager af egen drift, efter anmeldelse, på grundlag af en klage eller som følge af henvisning fra Europa-Kommissionen.

Da forholdet mellem de kommunale tilsynsmyndigheders kompetence og konkurrencemyndighedernes kompetence kan give anledning til tvivl, skal Indenrigsministeriet meddele følgende herom:

Det kommunale tilsyn omfatter kun den lovgivning, der særligt retter sig til kommunerne og offentlige myndigheder. De kommunale tilsynsmyndigheder kan derimod ikke tage stilling til spørgsmål om kommuners overholdelse af lovgivning, der gælder for både offentlige myndigheder og private.

Dette indebærer, at de kommunale tilsynsmyndigheder ikke kan tage stilling til spørgsmål om kommuners og amtskommuners overholdelse af konkurrenceloven. En kommunal tilsynsmyndighed, der modtager en henvendelse vedrørende en kommunes overholdelse af konkurrenceloven, skal derfor i overensstemmelse med forvaltningslovens § 7, stk. 2, videresende henvendelsen til konkurrencemyndighederne med henblik på konkurrencemyndighedernes behandling af de konkurrenceretlige spørgsmål.

Konkurrenceloven regulerer alene spørgsmålet om skadelige virkninger af konkurrencebegrænsninger. Loven regulerer ikke i øvrigt spørgsmål om lovligheden af kommuners og amtskommuners beslutninger og opgavevaretagelse, herunder spørgsmål om, hvorvidt en kommune lovligt kan varetage

en bestemt opgave. De kommunale tilsynsmyndigheder skal derfor, uanset om en henvendelse i øvrigt vedrører overholdelse af konkurrenceloven, som hidtil tage stilling til, om der foreligger en ulovlig kommunal beslutning som følge af, at beslutningen er tilvejebragt i strid med kommunalretlige og offentligretlige regler, eller fordi der er varetaget opgaver, som en kommune i henhold til lovgivningen, herunder de uskrevne regler om kommuners og amtskommuners opgavevaretagelse (kommunalfuldmagtsreglerne), ikke lovligt kan varetage.

I tilfælde, hvor det kommunalretlige spørgsmål om lovligheden af en kommunal beslutning indebærer, at tilsynsmyndigheden (også) skal tage stilling til spørgsmål af konkurrencemæssig karakter – som f.eks. om salg af overkapacitet er sket på markedsmæssige vilkår – skal den kommunale tilsynsmyndighed, når det som led i sagsoplysningen er nødvendigt, indhente en vejledende udtalelse fra Konkurrencerådet til brug for tilsynsmyndighedens vurdering af det kommunalretlige spørgsmål.

Forholdet mellem de kommunale tilsynsmyndigheders og konkurrencemyndighedernes kompetence, særligt for så vidt angår kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder i henhold til lov nr. 378 af 14. juni 1995, er nærmere beskrevet i kapitel 3, afsnit 5, i rapporten fra det af indenrigsministeren nedsatte udvalg om revision af lov om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder (februar 1998). Der vedlægges et eksemplar af rapporten.

Med venlig hilsen

Per Hansen

8. 3. Om dispensation fra reglerne om offentligt udbud ved salg af naboejendom

Udtalt generelt, at formålet med reglerne om offentligt udbud ved salg af kommunal ejendom er at sikre, at alle bliver bekendt med, at en kommunal ejendom er til salg og på lige fod får mulighed for at komme i betragtning som købere, og at bestemmelsen i § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 472 af 20. juni 1991 om offentligt udbud ved salg af kommunens faste ejendomme, hvorefter offentligt udbud kan undlades ved salg, hvor der i øvrigt foreligger særlige forhold, der kan begrunde en undladelse af offentligt udbud, kun tænkes anvendt i ganske særlige tilfælde, f.eks. salg til en virksomhed af en naboejendom med henblik på udvidelse af virksomheden, jf. vejledning nr. 99 af 20. juni 1991 om offentligt udbud ved salg af kommunens ejendomme.

I den konkrete sag, der omhandlede en amtskommunes salg af et ubebygget areal på ca. 59.400 m², var der som begrundelse for ansøgningen om dispensation fra reglerne om offentligt udbud henvist til, at køber, der var ejer af en tilgrænsende erhvervsvirksomhed, igennem de seneste år havde gennemført store udvidelser og næsten havde udnyttet byggemulighederne på egen grund. Køber ønskede at erhverve hele ejendommen, idet virksomheden under uændrede konjunkturer forventede at få brug for hele arealet inden år 2010. I ansøgningen var der endvidere henvist til, at salg under de nuværende markedsforhold til anden køber ikke kunne forventes, og at det ville være uhensigtsmæssigt og formentligt urentabelt, såfremt amtskommunen selv skulle byggeomdne ejendommen og helt eller delvist udstykke denne.

Indenrigsministeriet fandt efter en samlet vurdering af sagen ikke, at der var grundlag for at meddele samtykke til undladelse af offentligt udbud ved salg af den omhandlede ejendom. Ministeriet lagde herved til grund, at virksomheden ved erhvervelsen af det omhandlede areal, hvortil der også var andre tilgrænsende virksomheder, havde ønsket at sikre virksomhedens potentielle udvidelsesbehov og ikke - eller kun i mindre omfang - et aktuelt og konkret udvidelsesbehov.

Endvidere udtalt, at en fravigelse af den almindelige regel om, at salg af kommunal ejendom skal ske efter forudgående offentligt udbud, efter Indenrigsministeriets opfattelse normalt må forudsætte, at tilbudsgiver har en sådan særlig tilknytning til eller interesse i netop den pågældende ejendom, at det vil være ubetænkeligt at afskære andre potentielle tilbudsgivere fra at komme i betragtning.

(Indenrigsministeriets brev af 26. august 1998 til et amtsråd - 1. k.kt. j.nr. 1998/1078/042-1).

<http://147.29.40.90/DELFIN/HTML/Y1998/6034158.htm>